

[Einer Jensen.]

at forøge Dageantallet med 70 Dage, dog saaledes, at der i Hjælpen sker den Ændring, at den højeste Understøttelse, der ydes pr. Dag til Forsørgere, er 3 Kr. med et Tillæg af 30 Ø. pr. Barn. Naar der foreslaas at foretage denne Ændring i Forhold til den tidligere Lov, hvorefter de arbejdsløse fik en Understøttelse af samme Størrelse som den, de oppebar som vedtægtsmæssig Understøttelse, er det af Hensyn til, at adskillige Kasser har en betydelig lavere Understøttelsessats, og derved fik et stort Antal af disse Kassemedlemmer en ringere Hjælp. Der sker altsaa her en Forbedring af Vilkaarene for de lavest understøttede og en Nedsættelse for dem med den højeste Understøttelse, og dertil kommer saa det særlige Tillæg for Børnene.

Allerede midt i Januar, og altsaa ogsaa nu, har adskillige opbrugt den Understøttelse, som bevilgedes ved Loven af 19. Oktober, og desværre er Forholdet jo det, at Arbejdsløsheden er stadig stigende. Vi er nu oppe paa et Antal af ca. 140 000 arbejdsløse, og enhver vil sikkert erkende, at en saadan Situation kræver, at der snarest muligt gennemføres en Lov som den her foreliggende om en forlænget Krisehjælp til de arbejdsløse.

Den store Arbejdsløshed betyder ogsaa forøgede Udgifter for Kasserne. Selv Kasser, der maatte siges at være forholdsvis godt stillede, er allerede nu ved at komme i Vanskeligheder. Adskillige Kasser har maattet paaligne Ekstrakontingenter for at kunne udbetale den ordinære Understøttelse, og den normale Understøttelse formindskes jo ved saadanne Ekstrakontingenter. Der vil altsaa ikke være nogen Mulighed for, at man indenfor Kasserne eller indenfor de Sammenslutninger, der er, vil kunne give de arbejdsløse yderligere Hjælp. Det er derfor naturligt, at der sker en Forlængelse af Loven af 19. Oktober.

Desværre er nogen Udsigt til en Nedgang i Arbejdsløsheden jo ikke til Stede. Det normale er, at naar vi er naaet hen i Januar Maaned, begynder Antallet af arbejdsløse at gaa ned, men i Aar gaar det modsat. Der er stadig Stigning. Saa sent som i sidste Uge er der en betydelig Stigning i Antallet af arbejdsløse.

Den langvarige Arbejdsløshed betyder jo ogsaa, at et større Antal faar opbrugt ikke alene deres vedtægtsmæssige Understøttelse, men ogsaa den Understøttelse, der ydes efter Loven af 19. Oktober. I dette Øjeblik har ca. 20 000 af Arbejdsløshedskassemedlemmerne opbrugt ikke alene den vedtægts-

mæssige Understøttelse, men ogsaa den, der er bevilget ved Loven af 19. Oktober. For uorganiserede Arbejders Vedkommende — altsaa for Arbejdere, der ikke er Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne — er Antallet af dem, der har opbrugt den Understøttelse, der ydes efter Loven af 19. Oktober, ca. 17 000. Vi nærmer os stærkt et Antal af ca. 40 000, der har opbrugt den Understøttelse, der ekstraordinært blev ydet. Nu kan man regne med, at en meget væsentlig Del af disse er Familieforsørgere. Det vil altsaa sige, at mellem 75 000 og 100 000 danske Medborgere i dette Øjeblik er uden nogen lovmæssig Understøttelse. Det forekommer mig, at Samfundet har Pligt til at hjælpe her; lige saa vel som det har Pligt til at hjælpe andre Steder, hvor der er Krise, maa man her kræve, at Samfundet træder til og hjælper i Lighed med, hvad der saa ofte tidligere er sket. Alle de, der har opbrugt deres Understøttelse, har jo, hvis denne Lov ikke gennemføres, ingen andre Steder at henvende sig end til Hjælpkasserne og Fattigvæsenet; og det kan formentlig ikke være Meningen i en Krisetid som den, vi befinder os i, at føre Folk over paa Fattigvæsenet, naar de baade kan og vil arbejde, men ved Situationen er berøvet alle Arbejdsmuligheder.

Forslaget gaar, som jeg allerede tidligere har nævnt, ud paa at nedsætte Understøttelsen for de højest understøttede og hæve Understøttelsen for de lavest understøttede. Det er altsaa en Regulering af Understøttelsen, saaledes at der gives en nogenlunde ligelig Understøttelse. Socialministeren har jo udførligt redegjort for Forslaget ved Forelæggelsen, og udførlige Bemærkninger ledsager Forslaget. Jeg finder derfor ingen Anledning til at gaa ind i detaillerede Bemærkninger om selve Forslaget. Der findes ogsaa som Følgeskrivelse en Beregning fra Statens Direktorat for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen, i hvilken det gøres op, at dette Lovforslag vil koste ca. 8 Mill. Kr. Ved Loven af 19. Oktober 1931 regnede man med, at Udgiften vilde blive ca. 12 Mill. Kr.; og efter de Beregninger, som nu foreligger fra Arbejdsdirektoratet, viser det sig, at disse 12 Mill. Kr. saa nogenlunde vil slaa til; muligvis vil der blive en ringe Forhøjelse, men dog slet ikke Forhøjelser som dem, der har været skrevet om.

Forslaget tilsigter at komme de Medborgere til Hjælp, hos hvem Nøden banker paa Døren. Her er det nødvendigt, at Staten træder til. Jeg vægrer mig ved at tro, at det ikke skulde være muligt hurtigt